

вили су га (Ахила - А.Ф.) на чело целе војске" [91, стр. 72]. Ти цареви у рату учествују врло мало, у поређењу с Ахилом

39а. Грчка флота, дошавши до обала Тројанског царства, заузима острво Тенедос (које је било под влашћу Тројанаца) [91, стр. 100]. Тај догађај је почетак инвазије Грка на Тројанско царство

40а. Грци неколико месеци остају на Тенедосу [91, стр. 101-103]

41а. Затим Грци прелазе с острва на копно и опседају Троју [91, стр. 102-104]. Почине дуготрајна опсада (као и дуготрајна опсада Напуља десно)

42а. Хронике описују Троју као неприступачну приморску тврђаву. Сами богови је штите од непријатеља. "И заповедио је да се град окружи моћним зидовима високих до двеста лаката" [91, стр. 90]

43а. Неколико јуриша на Троју завршило се неуспехом. Грчку војску захвата малодушност [91, стр. 70]

44а. За време опсаде, у Троји је скована завера (Енеј и Антенор) с намером да се град преда Грцима [91, стр. 131]

45а. Завереници предводе преговараче с Грцима, али завера није успела [91, стр. 131-132]. Ускоро је Троја пала

Коментар. При заузећу обеју градова искоришћена је немала лукавост (јединствена у историји обеју царстава која упоређујемо)

46а. Искоришћено је "некакво обличје свиог коња" [91, стр. 76]. Приметимо, не

Јустинијан не учествује непосредно у ратним дејствима, него командује из Новог Рима

39б. Грчка флота, дошавши до обала Италије, заузима острво Сицилију, која је била под влашћу Гота (ТРКВН) [41, т. I, стр. 319]. Тај догађај је почетак инвазије Грка-Ромеја на Италију

40б. Грци-Ромеји неколико месеци (од краја 535. до лета 536. год.) остају на Сицилији [41, т. I, стр. 319]

41б. Затим Грци-Ромеји прелазе на копно у Италију; ипак, "то кретање (обалом - А.Ф.) било је задржано херојским отпором Напуља" [41, т. I, стр. 326]

42б. О неприступачности Напуља, приморске тврђаве, испредале су се легенде (у VI в.). Тобоже сами богови су изабрали место за град на стеновитом терену, што је онемогућавало поткопавање [41, т. I, стр. 326]

43б. Неколико јуриша на Напуљ завршило се неуспешно. Грци-Ромеји се чак спремају да напусте Напуљ [41, т. I, стр. 326]

44б. За време опсаде у Напуљу је скована завера (Стефан) с намером да се град преда Грцима-Ромејима

45б. Стефан је лично водио преговоре с Грцима, али завера није успела [41, т. I]. Ипак је Напуљ убрзо заузет

46б. Искоришћен је полусрушени аквадукт (водовод) који је збиља